

A İmanın faydaları:

v Teselli, övgü ve düzen (Koloseliler 2:1-5)

— Pavlus, Kolose kilisesini şahsen tanımamasına rağmen, bu kilisenin sahte öğretilerle tehdit altında olduğunu biliyordu (Koloseliler 2:1, 4).

— Bu nedenle, onlara bu tehlikeyle yüzleşmelerine yardımcı olacak üç açık amaçla mektup yazmıştır (Koloseliler 2:2 NIV): kalplerinde cesaret bulsunlar; sevgide birleşsinler; tam bir anlayışın tüm zenginliğine sahip olsunlar. Tanrı'nın gizemini, yani Mesih'i bilsinler.

— Yanlış öğretileri belirlemeden önce, Koloseliler için iki övgü vardır: iyi bir düzenleri vardır ve imanlarında sağlamdırlar (Kol. 2:5).

— Pavlus'un burada bahsettiği “düzen”, ibadette ve kilisenin çeşitli faaliyetlerinde düzen anlamına gelir. Liderlik ve sorumlulukların paylaşılması gerekir; faaliyetler uygun bir şekilde yürütülmelidir; vb. Bu, müjdenin daha iyi duyurulmasını sağlayacak ve onları bazı hatalardan koruyacaktır.

v Mesih'te kök salmış (Koloseliler 2:6-8)

— Kurtuluşu, öğretileri kabul ederek değil, bir Kişiyi kabul ederek elde ederiz (Kol. 2:6). Ancak bunlar da gereklidir. Pavlus, “öğretildiği gibi” Mesih'te yürümemizi öğütler (Kol. 2:7b).

— İsa ile yürüdükçe, O'na kök salarız. Mecazi olarak, “Rab'bin diktiği ağaçlar, O'nun yüceltilmesi için” (Yeşaya 61:3) oluruz. İsa'ya ve O'nun öğretilerine sarılan “ağaçlar” oluruz (Mezmurlar 1:3).

— Şimdi, iki tür doktrin vardır:

(1) Mesih ve Kutsal Kitap'ta kaydedilen öğretilerine göre: İmanımız güçlenir ve şükranla dolup taşarız (Kol. 2:7)

(2) Felsefelere ve boş inceliklere, insanların geleneklerine göre: Aldatılır, yargılanır ve ödülümüzden mahrum kalırız (Kol. 2:8, 16, 18)

v Çarmıha çivilenen emirlerin el yazısı (Koloseliler 2:9-15)

— İbrahim, sünnet yoluyla Tanrı ile yaptığı antlaşmayı onayladı (Yaratılış 17:11). Biz de, “Mesih'in sünneti” olan vaftiz yoluyla İsa ile yaptığımız antlaşmayı onaylıyoruz (Koloseliler 2:11-12). Bu, fiziksel sünnetin artık gerekli olmadığı anlamına gelir.

— Bu noktayı açıklığa kavuşturan Pavlus, İsa'nın çarmıhta yaptığı işten bahseder. İsa neyi başardı?

(1) Bize hayat verdi, günahlarımızı bağışladı (Koloseliler 2:13)

(2) Bize karşı olan yasal borç yükümüzü ortadan kaldırdı (Koloseliler 2:14)

(3) Kötülüğün güçleri ve otoriteleri üzerinde zafer kazandı (Kol. 2:15)

— Efesliler 2:14-15, bize karşı olan “yönetmelikler” veya “gereklilikler”in, Yahudiler ile diğer uluslar arasında bir ayrılık duvarı oluşturan tören yasası olduğunu açıklığa kavuşturur.

— Bu nedenle, Mesih'te yerine getirilmiş ve sona ermiş olan Eski Ahit'in tören yasalarına uymak konusunda artık endişelenmemize gerek yoktur.

B İnancı sarsan sorunlar:

v Bayramlar, yeni ay, Şabat günleri (Kolosaliler 2:16-19)

— Sünnetin yanı sıra, Yahudileri Yahudi olmayanlardan ayıran başka noktalar da vardı: dini törenler ve bayramlar.

— Pavlus sünnetin rolünü zaten açıkça belirtmişti. Şimdi, “bırakın” ifadesiyle Pavlus, “el yazısı”nın (tören yasaları) geçersiz kılınmasının sonuçlarını belirtir: İsa'nın çarmıhta ölümlerine yerine getirdiği törenleri ve bayramları yerine getirmek artık kurtuluş için zorunlu değildi (Mt. 27:51; Kol. 2:16).

— Pavlus, Kutsal Yer'in tüm tören sistemini tek bir cümlede özetlemek için Hoşea 2:11'i alıntılamış görünüyor. Bu, burada bahsedilen Şabatların haftalık Şabat (ahlaki yasada yer alan, evrensel ve Yahudiler ve Yahudi olmayanlar için geçerli olan) değil, yedi ritüel Şabat (haftanın hangi gününe denk geldiğine bakılmaksızın kutlanan) olduğunu ima eder.

v İnsanların emirleri (Kolosaliler 2:20-23)

— Pavlus'un mektubunda birkaç kez bahsettiği sahte öğretmenler, kurtuluşa erişmek için Yahudi yasasına uymak gerektiğini öğreten Yahudilerdi (Elçilerin İşleri 15:1, 5). Bu yasalar, hahamlar tarafından oluşturulan birçok kuralı da içeriyordu.

— Pavlus'un mantığını takip edelim. Vaftizde “dünyanın ilkelerine” öldük ve Mesih için yaşıyoruz. Örneğin, törenle ilgili kirlilikler konusunda endişelenmeye devam edersek, hala dünyada yaşıyoruz demektir ve kullanımla ortadan kaybolan şeylerle ilgileniyoruz demektir (Kolosaliler 2:20-22).

— Ancak Pavlus, bu ayinlere alışkın Yahudiler için, bunların kalbi dönüştürmek için yararlı olmasa da, kendileri için belirli bir ahlaki değeri olduğunu açıklar (Kol. 2:23).

— Özetle, insan felsefesi veya mantığıyla değil, Kutsal Yazılarda yer alan –ilahi ilhamla yazılmış– öğretilerle yolumuzu bulmalıyız.